

Ad Num. 3.

- 12 Qui solemnem aut publicam poenitentiam agunt propter delictum ex iudicis Ecclesiastici sententia, nec in civilibus, nec in criminalibus fori privilegio juvantur. Clar. *S. fin. q. 35. num. 20.* Decian. *tract. crimin. lib. 5. cap. 25. num. 9.* Morla *Empor. Jur. part. 1. tit. 2. in princ. num. 143.* Bobad. *d. lib. 2. 13. num. 148.* Barbofa *addit. ad collect. cap. Aliud, 11. q. 1. Cur. Philip. part. 3. S. 1. num. 14.* Simanc. *de Catholic. Institut. quæst. 47. de poenit. & convers. num. 19.* Aliquando hi poenitentes per Ecclesiasticum coërceri possunt ob excessus, quos refert Bobadillo.

Ad Num. 4.

- 13 Contrarium placuit non paucis, ut refert Simanc. *num. 18.* qui oppinantur ejusmodi poenitentes fori privilegio gaudere in civilibus, ac criminalibus, ex Leonis Magni Pontificis decreto, in *cap. Aliud, 11. q. 1.* quod diversimodè interpretantur pronuper laudati, & alii quos adducit Barbofa in *collect. ibi*, quorum intellectus fusè D. Covarru. refert, ac refellit.

Verf. Sunt tamen.

- 14 De poenitentia solemnem, & publicam formam, atque effectibus agitur in *cap. In capite 64. dist. 50. l. 18. 19. & 20. tit. 4. part. 1.* ubi Barbofa in *collect.* plures laudavit Trident. *sess. 24. cap. 8. de reform.* ubi publicam poenitentiam fit mentio, quanquam illam exolevisse scripserit Alciat. *lib. 9. parerg. cap. 22.* Sed inter publicam, & solemnem poenitentiam multum interest, maximè quia post hanc poenitens ab Ecclesiasticis Ordinibus remotus habebatur, *d. l. 19. Parit.* Barbofa *collect. cap. 1. numero 3. de bigam. de ordin. non sic per illam Barbofa in remiss. ad Concil. d. cap. 8. numero 2. & de potest. Episcop. part. 2. allegat. 43. numero 7.* Utrum qui poenitentiam solemnem, aut publicam egit, pro eodem crimine possit per laicum iudicem puniri, dixi *Variar. lib. 2. cap. 10. num. 21.*

Verf. Ipse verò minimè.

- 15 Hic tamen D. Covarru. novum addit intellectum ad *cap. Aliud*, ut scilicet ibi consultat Pontifex, quod poenitentes non deserant salutaris poenitentia progressum ad prosequendum in forensi iudicio quod sibi debetur; quid enim prodest homini univèrsam mundum lucrati si animæ suæ detrimentum patiat. Ideo magis expedit pro peccatis satisfacere, quam bona temporalia litigando tueri; nam si poenitens incumberet litibus, à salutifero statu distraheretur: & quanquam id fieri possit sine culpæ reatu, tuius erit, obsequi poenitentiali Ecclesiæ iudicio, quam forum pro bonis acquirendis, vel conservandis adire sæcularem. Quam interpretationem amplectitur Morl. *ubi sup. numero 143. verf. Sed mea sententia*, Barbofa in *addit. collect. d. cap. Aliud.* Vide infra numero 18.

Ad Num. 5.

16 Illi quibus per sanctam Inquisitionem Tribunal publica injungitur poenitentia, si crimen postea admiserint quod ad forum spectet sæcularem, per Magistratum ordinarium Iudicem coërceri debent. Bobad. *d. cap. 17. numero 148.* Clar. *d. quæst. 35. num. 20.*

Ibi: Nam licet alioqui.

17 Iudici ex causa sententiæ permittitur legales poenas mitigare; sed postquam eam tulit, moderari poenam, quam imposuit, prohibetur nisi in continenti Tusch. *lit. P. concl. 253. num. 7.* Clar. *sup. quæst. 85. num. 10.* & alii plures apud me *Variar. libro 2. cap. 9. ex num. 101.* Sed hoc speciali jure Inquisitoribus licet. Clar. *lib. 3. Sentent. S. Hæresis, num. 8.* Penna in *Director. Inquisit. part. 2. quæst. 47. schol. 72.* Menchac. *illustr. cap. 31. num. 3.* Barbofa *collect. cap. Ut commissi, num. de hæretic. in 6. prænotavi & ego d. cap. 9. num. 105.*

18 Libet hic adjicere, quod inter plures interpretationes, quas D. Covarru. supra recenset, illa communis videtur verissima, quam tradidit *num. 4. verf. Quarto frequentior*, nempe quod in *d. cap. Aliud, 11. quæst. 1.* consilium tribuitur poenitentibus litigaturis, ut potiùs in foro Ecclesiastico, quam in sæculari suas deducant actiones, ubi causæ sine tanta distractione, & strepitu peragi possunt; sed hoc reo consentiente, si laicus sit; in quo nullum poenitentium privilegium reperitur; nam jure communi cunctis laicis licet Ecclesiasticæ jurisdictionis prorogatio, *l. Episcopale 9. C. de Episc. audient.* Barbofa cum aliis *collect. cap. Significasti, num. 3. de for. compet. Carleval. de iudic. lib. 1. dist. 2. numero 1120.* tametsi jure nostro regio prohibeatur, *l. 10. titul. 1. lib. 4. Recopil.* ubi Azeved. quem intellectum, quanquam alium expendat, D. Covar. non impugnatur.

19 Alius etiam intellectus accommodari poterit dicto capiti *Aliud*, si perpendamus poenitentes miseratione dignos, & sub speciali Ecclesiæ protectione constitutos, idcirco possunt inter miserabiles personas reputari, quæ agentes, præsertim oppressæ, etiam laicos apud Tribunal Ecclesiasticum jure conveniunt, ut ex aliis præmissis supra *cap. 6. num. 8.* quam opinionem communem testatur Barbofa *collect. cap. Causam qua 7. num. 4. qui fil. sint legit.* Monet igitur Magnus Leo hujusmodi homines, ut omisso rei legitimo foro sæculari, ad Ecclesiasticum confugiant, cum litigare opus sit.

SUMMARIUM.

- 1 Iudex laicus an possit cognoscere de possessione rei spiritualis, qui disputent. Resolvitur ex numero 6.
- 2 Quoties possessorium iudicium habet annexam, causam proprietatis de spirituali, aut annexa, iudex laicus competens non habetur.
- 3 Nequit habere cognitionem de Beneficii Ecclesiastici possessione; quod limitatur num. 17. 4. Po-

- 4 Potest summariam habere cognitionem de proprietate, & titulo beneficii, ut se instruat ad iudicandum de possessione, si hoc illi liceat, ut volunt plures.
- 5 Si controversatur contra Clericum de possessione rei spiritualis, iudex laicus causam decidere prohibetur.
- 6 Utrum iudex laicus valeat cognoscere de possessione rei spiritualis, absque ulla proprietatis connexionem? & 5. & 8.
- 9 Causam decimarum in questione facti iudex laicus definire valeat in sibi subditum.
- 10 Idem & Ecclesiastico Iudici licet.
- 11 Quoties jus percipiendi decimas ad laicos est translatum ex concessione Pontificia, Magistratus sæculares de illis cognoscunt, sive juris, sive quæstio vertatur; quod ampliatur numero 12.
- 13 Novarum decimarum exactionis causa ad supremum Castellæ Consilium in Hispania deferuntur, & in Indiis ad Regia Prætoria.
- 14 Num laici decimarum conductores possint in foro Ecclesiastico conveniri? & numero 15. & 16.
- 17 Quomodo cognoscatur in Regia Prætoris de possessione beneficii Ecclesiastici, ne vis inferatur possessori.
- 18 Qui aliter sentiant.
- 19 Ex quibus causis Iudices Regii Prætorii habeant extrajudicalem per Iudicis Ecclesiasticos illatam, & numero 20.
- 21 De forma procedendi in ejusmodi causis, & quam cognitionem supremi Iudices habeant.
- 22 De justificatione regia protectionis, remissivè.
- 23 Quomodo compellantur Iudices Ecclesiastici ad observanda decreta Regia Cancellariæ, ubi de vi auferenda deciditur, & numero 24.
- 25 In quibus causis locus non est protectioni adversus Iudices Ecclesiasticos, sæculares, vel regulares.
- 26 Nuntii Sedis Apostolicæ, qui in Curia nostris Regis adsunt, tenentur rescripta sua delegationis, & facultatem in regio exhibere Consilio.
- 27 De retentione Bullarum, quæ apud nos est permissa, & qualiter procedatur.
- 28 Causa retentionis legitima est, si ex reo beneficii Ecclesiastici conferatur.
- 29 In Beneficiorum provisione regnicola alienigenis proponendi.
- 30 In Beneficii impetratione precatorem exprimere debet patriam suam, & diocesim.
- 31 De Beneficiis patrimonialibus, quæ in Hispania necessario conferuntur Clericis ortis ubi Beneficium vacans existit.
- 32 Per Bullarum retentionem Sedis Apostolicæ auctoritati nullum inferitur præjudicium, nec irreverentia vestigium excogitari potest, & numero 33.

CAPUT XXXV.

Ad Num. 1.

- 1 ANECS quæstio decidenda proponitur, teste Parlador. *different. 9. S. 1. numero 34.* utrum scilicet laicus iudex possit cognoscere de causa possessionis rei spiritualis, aut spirituali annexæ: de qua Guttier. *Canonic. lib. 1. cap. 34. D. de Faria Covar. Enucl.*

à num. 16. Menoch. *de recup. remed. 15. num. 210. cum seqq.* Joan. Garc. *de Nobil. gloss. 9. num. 46.* Cened. *Canonic. lib. 1. q. 45. num. 415.* & ad *Decret. cap. 4. à princ.* Cevall. *tract. de cognit. per viam violent. part. 1. q. 65.* Paz *de tenuit. cap. 12. numero 78.* Bobad. *Polit. lib. 2. cap. 18. numero 141.* Mier. *de major. part. 3. q. 11. num. 26.* omnium novissimè, ac latissimè Barbofa *de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. S. 2. num. 160. ad 179.* ubi plures utraque sententia cumulavit.

Verf. Prima conclusio.

2 Quoties iudicium possessorium annexam habet causam proprietatis super re spirituali, vel annexa, iudex laicus nullam potest habere cognitionem. Menoch. *de retinend. remed. 3. num. 328.* Guttier. *num. 44.* Joan. Garc. *num. 47.* Cevall. *num. 10.* Bobad. *ubi proxime*, & alii communiter. Unde inferitur, quod si agatur interdicto adipiscendæ, laicus iudex idoneus non est, quia admixtam habet causam proprietatis. Guttier. *num. 41.* Menoch. *de recup. remed. 15. num. 235.* etfi alii dissentiant.

Verf. Ex quo patet.

3 Sæcularis Iudex incapax censetur, si de Beneficii Ecclesiastici disceptetur possessione, absque connexionem juris proprietatis, de quo consultat Barbofa *sup. num. 175.* Guttier. *num. 26.* & alios qui ab his pro hac sententia D. Covar. laudantur.

Ibi: Cum ad justificandam possessionem.

4 Licet ad obtinendum in possessorio Beneficii probatio tituli saltem colorati desideretur, de illo tamen summarie, & incidenter cognoscitur, quod iudici laico non est veritum ad se instruendum, ut super possessione pronunciet. *num. 45.* Joan. Garc. *sup. num. 47.*

Ibi: Maximè quia in hac specie.

5 Si clericus conveniatur super possessione Beneficii, vel cujusque rei spiritualis, iudex laicus de jure competens nequit esse; nam effi possessorium deduceretur contra Ecclesiasticum de re omni profana, veluti prædio, aut domo, in suo foro deberet conveniri: quo argumento utitur Barbofa *d. S. 2. num. 157.* cui assentiuntur Guttier. *num. 23.* Menoch. *de remed. 3. num. 349.* Vide inferius num. 7.

Verf. Secunda conclusio.

6 In possessorio rei spiritualis non habente causam proprietatis annexam laicus iudex idoneus habetur. Pro qua resolutione (etfi D. Covar. displiceat,) plurimos referunt Barbofa, Bobad. Cevall. Guttier. & Menoch. & ego recensui nonnullos *variari. lib. 1. cap. 17. num. 194.* & est usu recepta, quam ex nostratibus tenent Salgad. *de Reg. protect. part. 1. cap. 1. preclud. 3. num. 217.* Bobad. *d. cap. 18. numero 141.* Cevall. & Joan. Garc. *ubi supra*: eandem amplectuntur, quando reus est laicus, Guttier. Menoch. & Barbofa laudati *num. 5.*

Verf. Verum si diligenter.

- 7 Adversus proximam conclusionem docet D. Covar. secularem de possessione rei spiritualis, vel quasi iudicare non posse, etiam si causa proprietatis non admisceatur, & ita observari in Pintiana Cancellaria testatur Bobad. ubi proximè: quam sententiam; non paucis sequacibus recensens, tuetur Barbosa d. cap. 39. §. 2. à num. 173. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 34. à num. 23. ubi etiam plurès. Eam tamen restringit, nisi reus sit laicus; quo casu uterque iudex, ut in causis mixti fori; est competens. Guttier. num. 43. Menoch. de retinend. remed. 3. num. 367. Alia adjicitur limitatio, si Ecclesiasticus ministrare iustitiam neglexerit; Menoch. num. 354. Guttier. num. 39. His conveniunt tradita sup. num. 5.

Verf. Non oberit Glossa.

His rationibus fufius satisfacit Barbosa d. cap. 39. §. 2. à numero 26. verf. Et retenta; cum seqq.

Verf. Primum etenim illud.

- 8 Adde Menoch. de retinend. remed. 3. num. 324. cum aliis, & de recup. remed. 15. num. 234. qui tres casus distinguit. Primus cum uterque litigans clericus est; secundus, si reus perturbator vel spoliator possessionis rei spiritualis ex Clero sit; actor vero laicus. Et in foro Ecclesiastico causam definiendam utroque casu cum D. Covar. resolvit. Tertium adjicit; quem Præses noster omisit; cum scilicet reus laicus convenitur; & tunc apud secularem Magistratum, vel Ecclesiasticum Iudicem agendum tenet, secundum nuper tradita, num. 7.

Ad Num. 2.

- 9 Ubi solum agitur, an decimæ sint solutæ; vel an hic, aut ille ipsas præstare teneatur; quoties laicus est qui dicitur debitor; in foro seculari causa peragi poterit. Carrasc. in Recop. cap. 6. §. 2. num. 1. verf. Circa primam; Barbosa cum pluribus de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 26. §. 4. num. 1. & alii non pauci, quos congesti variat. lib. 1. cap. 17. num. 148. licet non desint, qui contra sentiant; quos adducit Barbosa.

Ibi: Ecclesia siquidem duos.

- 10 Ecclesiasticus Iudex rectè procedet contra laicum decimarum debitorem; aut si quæstio vertatur, num hic, vel alius eas solvere teneatur. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 18. num. 145. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 34. num. 50. ubi quod etiam ipsarum conductor observari valet Azeved. in l. 10. num. 58. tit. 1. lib. 4. Recop. Paz in praxi, tom. 2. pral. 2. numero 22. Cur. Philip. part. 1. §. 5. numero 5. & alii plures apud eosdem: qui decimarum debitores per censuras ad solvendum compelli possunt, Barbosa ubi proximè; num. 15. ubi alii.

Verf. Tertio quoties.

Si Decimæ à Sede Apostolica concedantur seculari Principi, Regii Iudices, sive de jure, sive de facto super ipsis disceptetur, cognoscunt privative, etiam inter Ecclesiasticos. Alfar. de offic. Fisc. gloss. 20. num. 9. Guttier. Practic. lib. 1. q. 14. num. 4. Bobad. num. 146. Castill. de tertius; cap. 22. num. 20. Carrasc. sup. num. 14. verf. Et quoties decimæ, præter nonnullos laudavimus variat. d. cap. 17. num. 150. Idem erit si ad privatos decimæ per legitimam concessionem spectent. Bobad. d. §. 4. numero 2. verf. Iidem causa.

Quam conclusionem tuetur; & ampliat ante omnes consulendus Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 1. ex num. 31. ut procedat etiam si Princeps Ecclesiæ decimas sibi competentes concedat; prout Indiis Occidentalibus contingit; & ita obtinuit apud supremum illarum Consilium, dum Fiscalem agere D. Solorzanus in causa decimarum satis ardua circa jus decimandi, quam agitam, ac decimam vidimus in eodem Regio Senatu. Adde D. Frasso de Reg. patron. Indiar. cap. 18. num. 9.

Verf. Quarto erit.

Quoties Ecclesiastici novas decimas exigere intendunt, quæ antea per decennium solvebantur, ad Regium Castellæ Consilium per querelam in Hispania pater additus, ne populi, vel privati vexatur; de quo in l. 6. tit. 5. lib. 1. Recop. Azeved. ibi; ex num. 2. Avendann. de exeq. mand. part. 1. cap. 1. numero 32. verf. Item ista jurisdictione; Bobad. sup. num. 148. Cur. Philip. num. 6. Solorz. d. lib. 4. cap. 3. num. 26. Alfar. de offic. Fisc. gloss. 24. num. 3. Carrasc. d. cap. 6. num. 13. In novo orbe specialiter indultum est Regiis Prætoribus; ut de hujusmodi causis cognoscatur, quod in Hispania solum Consilio Castellæ reservatur, ut observant Solorz. Carrasc. Alfar. & Cur. Philip.

Verf. Quinto non video.

Laicum decimarum conductores pro pretio nequeunt in foro Ecclesiastico conveniri, nisi ei se submiserint, vel jurejurando contractum roboraverint. Guttier. Canonic. lib. 1. cap. 34. num. 49. Castill. in l. 6. Tauri; gloss. De qualquier calidad; Cacheran. Pedem decis. tom. 1. tit. 34. de for. comp. num. 53. Bobad. d. cap. 18. num. 150. Carrasc. sup. num. 16. Idem de conductente fructus Beneficii, tenet Parlad. differ. 9. §. 3. num. 3.

Contrarium; scilicet ejusmodi conductorem virtute simplicis obligationis subijci foro Ecclesiastico; ut ad solutionem mercedis possit compelli, cum aliis sustinet Barbosa de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 46. & in Pintiana Cancellaria observari testis est Azeved. in l. 10. num. 58. tit. 1. lib. 4. Recop. cujus praxis fit mentio in Curia Philip. d. §. 5. num. 7. Et quidem juri videtur conformis; nam merces locationis loco decimarum succedit, & conductor pro debitoribus illarum subrogatur; idcirco sicut Ecclesia ad exigendas decimas à laicis iudices suos adire potest, ut est nuper præmissum, ita similiter in conductorem, qui

qui ipsas percepit, in proprio foro agere licebit, cum subrogatum sapiat naturam ejus, in locum subrogatur, l. Si eum, §. Qui in jurarum, ff. si quis caution. cum vulgaris, quæ cumulat Barbosa axiom. 207. num. 1.

- 16 Præterea in omnibus instrumentis hujus conditionis regulariter solet inseri clausula submissionis foro Ecclesiastico, quam si aliquando per imperitiam Notarii prætermitti contigerit, pro expressa haberi debet, ut suum operetur effectum, l. Quod si nolit. 31. §. Quia assidua, de adilit. edit. Barbosa tract. de claus. in princ. numero 1.

Verf. Sexto non negamus.

- 17 Tametsi D. Covar. sup. numero 1. prædocuisset, laicum iudicem idoneum non censi, ut de possessione Beneficii, vel alterius rei spiritualis cognoscat, id tamen in præsentiarum restringit quoad Iudices superiores, qui Regiis Prætoribus assident; hi enim potuerunt etiam inter Ecclesiasticos per viam extrajudicialis potestatis impedire spoliolum fieri Beneficii, & factum, violentiæ remotâ revocare, cui obviam ire cuique seculari Principi in propria ditione incumbere non dubitatur. Quam sententiam in Granatensi, ac Gallico Prætorio praxis observat; pluribusque in Regnis apud externos; ut videre licet apud Barbof. de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 63. & comprobatur jure nostro regio ex l. 2. tit. 6. lib. 1. l. 10. tit. 1. lib. 3. Recop. tenent. Bobad. d. lib. 2. cap. 18. num. 141. Joan. Garc. de Nobilit. gloss. 9. num. 46. Cevall. tract. de cognit. per viam violent. part. 1. q. 65. Paz in Praxi; tom. 1. temp. 1. num. 23. & 39. Greg. Lop. in l. 13. gloss. 3. titul. 13. p. 2. Guttier. practic. lib. 1. q. 20. num. 1. Azeved. in d. l. 2. Reg. ubi latè probat; Alfar. sup. gloss. 2. num. 16. Avend. d. cap. 1. num. 32. Mieres de majorat. part. 3. q. 11. à num. 11. D. Frasso novissimè, ac præ omnibus copiosè de Reg. Patron. Indiar. cap. 41.

- 18 Sed contrarium sustinet Barbosa cum aliis ubi proximè, num. 175. & in Vallisoletana Cancellaria praxi receptum inquit Bobadilla ubi nuper; & quidem de jure hæc opinio vera videtur, sed ex privilegio Sedis Apostolicæ; vel consuetudine servatur opposita; ut animadvertit Guttier. d. cap. 34. numero 25. verf. Quarto quoniam, & constat ex d. l. 2. Recop.

Ad Num. 3.

- 19 Dupliciter solent Ecclesiastici Iudices vim litigantibus perperam inferre, aut non deferentes appellationi legitimæ; aut se ingerentes, ut de causis ad forum secularem privative spectantibus cognoscant. Salgad. de Reg. protect. part. 1. cap. 1. in princ. numero 2. verf. Secundo modo; cum seq. Utrouque casu tam laicis licet Regia adire Prætoria, ut per extrajudicialem cognitionem, & iustitia rectè administraretur, l. 36. titul. 5. libro 2. l. 7. titul. 2. l. 14. titul. 3. libro 3. Recop. Salg. d. cap. 1. num. 3. & per tot. ubi de justificatione recursum; & cap. 2. de forma procedendi. Cevall. tract. de cognit. per viam viol. gloss. 1. cum seqq. Alfar. sup. ex num. 14. Bobad. numero 139. Paz sup. numero 22. Solorz.

cum pluribus de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 3. num. 35. & 36. & alii non pauci, quos refert Barbosa d. cap. 39. §. 2. num. 180. Ipse tamen ex num. 32. eam cognitionem illicitam; & sacris Constitutionibus contrariam probare nititur, nec consuetudine introduci posse contendit in collect. cap. Ecclesia S. Marie, à num. 7. de constitution. de quibus plenè D. Frasso cap. 38. num. seqq. Væ nobis si in praxi illius prævaleret opinio, quanta experiremur dispendia, tam salutifero antidoto deficiente; ut confiderant D. Covar. sub hoc num. verf. Quinto iustitia; Gregor. Lop. in l. 13. gloss. 3. titul. 13. p. 2. D. Frasso ex numero 27. & alii ex prælaudatis. In hoc remedio; cum scilicet non deferatur appellationi, diversimodè concipiuntur Consilii decreta; de quibus Salgad. d. cap. 2. ex numero 199.

Verf. At si laicus perjudicem.

Egit D. Covar. de denegato appellationis auxilio; & transit ad alterum modum cognoscendi per viam violentiæ; cum scilicet laicus in foro Ecclesiastico convenitur super causa profana ad illum nullatenus pertinente, quo casu profertur decretum per Regios Consiliarios, quod vulgè de Legos nuncupatur. Salgad. d. cap. 1. num. 3. cujus formulam tradit Cevall. sup. gloss. 18. num. 2. quo acta ab Ecclesiastico declarantur irrita, causaque retinetur; aut seculari iudici competenti remittitur. Salgad. cap. 2. numero 218. Cevall. gloss. 15. numero 20. Et quanquam in præcedenti remedio semper appellatio debeat præcedere; ut per se notam est, ac observat Salgad. num. 64. D. Frasso sup. cap. 37. num. 3. in hoc tamen minimè requiritur; imò nec protestatio Regii auxilii, nec declinatoria desideratur; nam absque istis per simplicem querelam ad Regia Prætoria recurritur. Cevall. l. ubi proximè; Salgad. num. 69. Hujus cognitione fit mentio in l. 7. tit. 2. l. 14. titul. 3. lib. 3. Recop. & de praxi in Cur. Philip. part. 1. §. 5. numero 34. Monteros. in Practic. tract. 5. de las Chancillerias; tit. Siguese el tercero proceso que es Ecclesiastico. D. Frasso sup. cap. 37. à numero 13. ubi quod isti remedio est locus; etsi appellationi deferat Ecclesiasticus, si interponatur.

Ibi: Nec Regii Consilarii.

Ubi extrajudicialiter cognoscitur; an vim Ecclesiasticus inferat, non examinantur merita causæ, nec iustitia sententiæ; sed tantum discutitur, utrum legitima appellatio non sit admittenda, in quo vis auferenda consistit, ut latè probat Salgad. de Reg. protect. part. 1. cap. 1. ex num. 230. Carrasc. in Recopil. cap. 6. §. 4. num. 20. Cevall. tract. de cognit. per viam violent. gloss. 6. numero 34. Azeved. in l. 2. verf. Item & decimoquarto, titul. 6. libro 1. Recop. Quod tamen limitatur quoties super vi pronunciarum non possit absque principali causæ cognitione; tunc siquidem Consilarii Regii de causæ meritis incidenter cognoscent; quod probat adducens exempla Cevall. eod. tract. q. fin. à numero 6.